

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: OT/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620010308
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1620010308.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou v trestnej veci obžalovaného Z. N., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C. nad C., prechodne bytom C., M. XXX/X, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01. februára 2021 v Malackách, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
Z. N., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C. nad C., prechodne bytom C., M. XXX/X,

s a u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

dňa 12.06.2020 v čase okolo 15.50 h. viedol po Kalinčiakovej ulici v meste Stupava osobné motorové vozidlo zn. N. O., ev. č.: MA-XXXEL, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou ODI Malacky, pričom vykonanou lustráciou bolo zistené, že vozidlo viedol i napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom OS Bratislava IV sp. zn. OT/99/2019 z dňa 04.08.2019, právoplatným dňa 04.08.2019, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 rokov, o ktorom vedel,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu určuje skúšobná doba 3 (tri) roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2. Tr. zákona sa mu ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 3 (tri) roky.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 14.06.2020 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 2Pv 231/20/1106-6 na obžalovaného Z. N. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Trestného zákona, na skutkovom základe opísanom vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný Z. N. na hlavnom pojednávaní po poučení o svojich právach a povinnostiach urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (zákona č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov; ďalej len Trestný poriadok), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku, zisťoval či obžalovaný :

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutkov, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, na čo obžalovaný odpovedal :

Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná.

Súd preto uznal obžalovaného za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom k prijatiu vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu.

Súd vykonal dokazovanie odpisom z registra trestov na obžalovaného, výpisom z evidencie priestupkov na obžalovaného, evidenčnou kartou vodiča.

Pokiaľ sa druhu a výmery trestu týka, tak Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklaráujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny života súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli. V zmysle zásady legality trestu je možné uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, v ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom trestné sadzby za jednotlivé trestné činy sú ustanovené v osobitnej časti Trestného zákona. Súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti a

na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a zároveň má trest postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Vo všeobecnosti možno konštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal zo závažnosti prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 348 ods. 1 Trestného zákona) v rozpätí až do 2 rokov.

Stanovením rozpätia trestnej sadzby zaradil zákonodarca tento trestný čin - prečin medzi menej závažné trestné činy, čo možno vyvodíť z toho, že za jeho spáchanie nemusí súd povinne ukladať trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Trestného zákona argumentum a contrario). Trestom odňatia slobody sa tu má na myslieť nielen jeho nepodmienečná forma, ale aj prípadné podmienečné odloženie výkonu trestu odňatia slobody. Súd za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Trestného zákona môže preto uložiť dokonca len samostatné alternatívne tresty ako napríklad peňažný trest, trest povinnej práce, trest zákazu činnosti a podobne.

Súd pri zvažovaní druhu trestu, ktorý bolo nutné uložiť obžalovanému za spáchanie skutku, vychádzal okrem závažnosti spáchaného prečinu aj z toho, že nepodmienečný trest odňatia slobody je trest ultima ratio (posledná a krajná možnosť), ktorý môže súd uložiť len vtedy, ak iné druhy trestov, prípadne iné formy trestu odňatia slobody, nemôžu celkom zjavne viesť k náprave obžalovaného.

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že nie je z miesta trvalého bydliska bližšie hodnotený. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol na území SR doposiaľ 10 x súdne trestaný, prevažne za majetkovú trestnú činnosť, pričom v 3 prípadoch sa neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 4 sp. zn. OT/99/2019 zo dňa 04.08.2019 pre prečin prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace so zaradením do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, súčasne mu bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 2 roky. Čo sa týka priestupkov, z evidenčnej karty vodiča a výpisu z registra priestupkov vyplýva, že sa obžalovaný dopustil spáchania 4 priestupkov, pričom 1 priestupok na úseku dopravy je hodnotený ako závažný, nebola však pri žiadnom z priestupkov spôsobená dopravná nehoda a ani pri nich nebol prítomný alkohol u obžalovaného; sankcionovaný bol za priestupky pokutami.

Obžalovaný uviedol, že spáchanie skutku úprimne a hlboko ľutuje. Požiadal súd o zhovievavosť pri ukladaní trestu s poukazom na skutočnosť, že je na ňom finančne závislá jeho rodina a to partnerka a jej maloleté dieťa, o ktoré sa spolu starajú. Bývajú v prenajatom dome a spoločne znášajú náklady na bývanie. Uviedol, že za volant sadol len z naliehavého dôvodu, pretože sa potreboval dostať do práce. Pracuje ako brigádnik, avšak stabilne, pracuje vo firme svojho brata v oblasti stavebníctva.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že, vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného prihliadol aj na pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Poľahčujúcou okolnosťou je, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval, naopak obžalovanému priťažovalo, že už bol za trestný čin v minulosti odsúdený (viacnásobne). Priťažujúce a poľahčujúce okolnosti sú teda v rovnováhe a súd preto neupravoval dolnú ani hornú hranicu trestnej sadzby.

Prokuratúra sa v súvislosti s predchádzajúcimi odsúdeniami obžalovaného a najmä s poukazom na predchádzajúce odsúdenie pre totožný trestný čin, domáhala uloženia nepodmienečného trestu odňatia

slobody. Pokiaľ ide o ukladanie trestu, súd vždy pri rozhodovaní o tom, aký druh trestu a v akej výmere obžalovanej uloží, vychádza jednak z toho, že trest má plniť nie len represívnu funkciu, teda zabráňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchatel'a, aby viedol riadny život, ale kladie dôraz aj na zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu k okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením prísnejšieho podmieneného trestu odňatia slobody. V rámci trestnej sadzby odňatia slobody uvedenej v § 348 ods. 1 Trestného zákona, ktorá je až 2 roky, uložil obžalovanému trest odňatia slobody v polovici trestnej sadzby a to vo výmere 12 mesiacov, ktorého výkon podmienene odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 3 roky. Výkon uloženého trestu odňatia slobody za daných okolností teda nie je u obžalovaného nevyhnutný, nakoľko sú podľa názoru súdu, splnené podmienky uvedené v ustanovení § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Ukladaný trest preto súd považuje za primeraný prejednávaniu prípadu, okolnostiam spáchaného skutku, okrem toho je súd toho názoru, že je potrebné brať na zreteľ aj to, že sám obžalovaný svojím postojom k spáchanému prečinu, svojim zastabilizovaným životom po spáchaní skutku, už preukázal určitú nápravu a preto uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody v tomto prípade by bolo neadekvátne, odporujúce zásade ultima ratio tohto trestu ako aj samotnému účelu trestu. Taktiež súd s poukazom na znenie ust. § 34 ods. 3 Trestného zákona, t.j. že trest má postihovať páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu, dáva do pozornosti, že obžalovaný žije v spoločnej domácnosti s partnerkou a jej dcérou, ktoré sú odkázané aj na jeho príjem, keďže náklady na bývanie hradia spoločne. Uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody by tak neprimerane mohlo zasiahnuť aj jeho blízkych.

Súčasne súd s poukazom na ust. § 61 Trestného zákona, uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 3 rokov, t.j. v dolnej polovici danej trestnej sadzby, čo s ohľadom na okolnosti prípadu považuje za primerané. Súd záverom dodáva, že takto uložený trest je aj v súlade so zásadou, že trest je právnym následkom trestného činu o teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu), že je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona a tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Takto uložený trest súčasne vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného (retribúcia) a zahŕňa tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadruje jej morálne odsúdenie spoločnosťou.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).